

РЕШЕНИЕ

№ 1276

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на
прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **7850** по описа за
2024 година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от
Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за
административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Л. Д. Б., подадена чрез адв. Т. Й., срещу
Решение № 3112/02.07.2024г. на Софийския районен съд, НО, 112 състав, постановено
по АНД № 5815/2024г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ с изх.
№ РД-05-0350 от 01.11.2023г., издадено от директора на РЗИ – С., и жалбоподателката
е осъдена за разноски.

Според изложеното в касационната жалба решението на районния съд е неправилно и
незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалния закон и процесуалните
правила. Твърди се, че съдебният акт е немотивиран, като съдът не е посочил и не
обсъдил изложените в жалбата основания за отмяна на обжалваното НП, в това число
не са събрани доказателства относно компетентността на служителката, извършила
проверката и съставила АУАН. Прави се оплакване, че като е кредитирал
свидетелските показания на актосъставителя и е дискредитирал тези на св. А. съдът е
показал явна предубеденост. Възразява се и срещу присъденото на СРЗИ
юрисконсултско възнаграждение. Моли се за отмяна на обжалваното съдебно
решение и за присъждане на разноските по делото. В проведеното съдебно заседание
касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – директорът на Столичната регионална здравна инспекция не изразява становище по жалбата и не изпраща представител в съдебното заседание.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XIV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима. По същество е основателна.

С процесното НП, на основание чл. 53 от ЗАНН, чл. 231, ал. 2 и чл. 218, ал. 1 от Закона за здравето е наложено на Л. Д. Б. административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за извършено нарушение на чл. 56, ал. 1 от Закона за здравето – за това, че на 28.07.2023г. в салона на бар „Локал“, находящ се в [населено място], на ул. „6-ти септември“ № 38, е пушила цигара в закритата търговска зала на обекта.

Районният съд е приел, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана, тъй като АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат необходимите реквизити, спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН, не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, извършването на нарушението от обективна и субективна страна е установено по несъмнен начин, а наложеното административно наказание е законосъобразно определено в минимален размер.

Фактическата обстановка е вярно и точно установена от районния съд и се подкрепя от събраните по делото доказателства. Съдът е осигурил на страните пълна и равна процесуална възможност да обосноват и докажат защитните си тези. Неоснователни са възраженията за предубеденост на съдебния състав поради това, че е кредитирал показанията на един свидетел /актосъставителя/ и не е дал вяра на показанията на посочения от жалбоподателя свидетел А.. Решаващият състав на СРС е обсъдил събраните гласни доказателства поотделно и в контекста на останалите доказателства, като ясно е обосновал защо възприема като достоверни показанията на единия свидетел и само частично кредитира показанията на св. А.. Правилно съдът е отчел близките приятелски отношения на свидетеля с жалбоподателката, като обосновано е приел, че показанията, според които тя е пушила електронна цигара, са предназначени единствено да обслужват нейната защитната теза - твърдение, каквото самата тя не е направила нито при съставяне на акта, нито в срока за възражения.

Неоснователни са и твърденията, че районният съд не е изложил основанията и аргументите, с които се претендира отмяната на наказателното постановление, както и че не ги е обсъдил. Вярно е, че решаващият състав не е коментирал изрично и поотделно наведените доводи, но от мотивите на съдебния акт става ясно, че е формирал извод за тяхната неоснователност.

Неоснователно се твърди и че не е доказана компетентността на актосъставителя.

Съгласно чл.231,ал.2 от Закона за здравето нарушенията по чл. 218, ал. 1 - 6 се установяват с актове, съставени от държавни здравни инспектори от регионалните здравни инспекции и/или от държавни здравни инспектори от Министерството на здравеопазването, а наказателните постановления се издават от директора на регионалната здравна инспекция, съответно от министъра на здравеопазването. Съгласно чл.12, ал.2 от Закона за здравето държавният здравен контрол се извършва от държавни здравни инспектори в Министерството на здравеопазването,

регионалните здравни инспекции и НЦРРЗ. Държавните здравни инспектори в Министерството на здравеопазването и регионалните здравни инспекции са държавни служители.

В случая актът за установяване на административното нарушение е съставен от П. И. И. на длъжност „старши инспектор“ в отдел „Превенция на зависимостите“, дирекция „Профилактика на болестите и промоция на здравето“ в Столичната РЗИ. По делото са представени доказателства /заповеди за назначаване/, че същата е била назначена като държавен служител на посочената длъжност в Столичната РЗИ, следователно същата е заемала длъжност като държавен здравен инспектор по смисъла на по смисъла на чл.12, ал.2 Закона за здравето.

Не се възприемат и доводите, с които се иска отмяна на решението в частта на присъденото юрисконсултско възнаграждение. Действително, в проведеното по делото второ съдебно заседание, в което е даден ход по същество, въззиваемата страна е била представлявана не от юрисконсулт, както е посочено в протокола, а от адвокат Г., за която по делото е представено пълномощно. По делото обаче е депозирано писмено становище, имащо характер на писмена защита, подписано от юрисконсулт Т., с приложено пълномощно, в което е направено изрично искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което правилно съдът е уважил с оглед разпоредбата на чл. чл.63д, ал.4 от ЗАНН.

Предвид изложеното, решението на СРС се явява правилно и следва да бъде оставено изцяло в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3112 от 02.07.2024г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 112 състав, постановено по АНД № 5815/2024г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: